

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כהן
עורך משנה:
דוב איתן

עורך תכנית:
אהרון צור

עורך כתיבה:
סילביה ששת

עלם המערכת:
אריה קרו

כתב בכיר:
אלי תבור

חברי המערכת:

מנשה ברדיצ'ו, שייע גלור, יליי גלורי, דוד הורנביץ, רותי ורד, אברהם חמימן, אוסקר טאנבר, אלכס מסיס, אבינה סיון, עמוס קינן, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

26785, 10100, 8, תל אביב, 1970, 26785, ת 1, 136, מען למברקים: "עולמפרט", המוציא לאור: העולם הזה בע"מ, זרפוט משה שהם בע"מ, ת"א, טל. 62239, ההפצה: דוד טופל ובניו, תל אביב, המערכת איננה אזורית תתוכן המודעות.

מכתבים

מירוצי עם הזמן

מחמאות מקרב לב עבור נסיכונם להתמודד במירוץ עם הזמן. אם אי אפשר לומר שיצאתם מנצחים במירוץ, על כל פנים לא הפסדתם בו. נסיכונם האחרון (העולם הזה 1085) היה הוכחה מאלפת לכך שהנכם שבעו הדעות חיו ועינינו העוקב אחרי המאורעות במתיחות. העובדה שהפסקתם לצאת עם שער ותכנה על המתרחש כי עיראק, 24 שעות אחרי שנודע דבר המהי פכה, מוכיחה לכל זכויותיכם הרבות האי חרות.

שמעון מינימר, חיפה

מאמריו של העורך על השתלכות במרחב, יש בהם ענין והניין רב. אולם המיד נשארת פתוחה השאלה באיזו מידה אפשר לתרום הניין בריא זה ללשון המציאות. זוהי הבעיה גם לפני מאמריו האחרון של העורך, "כענו רבת" (העולם הזה 1085). הצעותיו להתחבר לשאר המיעוטים הלאומיים במזרח התיכון, ולהקים במשותף עם כוח צבאי מול ערב אל-נאצר וקאמיץ שמעון, נראות חרות כפיס מציאותיות.

נניח שישראל היתה היום מציעה את עזרתה למורדים הררונים בלבנון. האם הם היו מוכנים לקבלה את אף לרונ עליה? הרי ברור שהם מושפעים מעבר אל-נאצר. סבורני שנקיטת עמדה נייטראלית, ואי-הצטרפות ל-מערב בתכניו המזרח-תיכוניים, היא שתכאיב בסופו של דבר את השלום המסוהר ולא דווקא נקיטת עמדה פרו-נאצרית או כדומה. ח. הלפון, תל אביב

קומיסארים לתרבות

הקומיסארים לתרבות - דומני שלא יבולה להיות כותרת הולמת יותר למרחש סביב השירים, "הסלע האדום", "אנקש" ו"הפריון" (העולם הזה 1085). אומר את האמת, קשה היה להתייחס באמון אל הכתוב, כי לא האמנתי שבמדינת ישראל ננוע לכך. למרי בה התפתחה, בא אשור מפורש לכתבתכם מפי, "קול ישראל" עצמו. ביטורר התכנית כבשטר לפוטונים ומחולות, ששוררה ביום חמישי ה-17 לחודש זה. ביקשה אחת המא יזנות לשמוע את, "הסלע האדום" או את "אנקש". תשובת מנישת התכנית היתה, כי אין באפשרות, "קול ישראל" להשמיע שירים אלה, בהתאם להוראות מפורשות.

על-ידי מי ניתנו הוראות אלה, לא פורש. ודוק העובדה כי מנסים להסתיר את זהר חם של הקומיסארים סעירה על מצפון לא נקי. לדעתי אסור לעבור לסדר היום, צריך לעבור את דעת הקהל ננד שערוניה זו. כי אם הצנוורה של קומיסארים אלמוניים

הצלמים המיסטוריים בחסות המשטרה

תחבבל ללא תנובה, הרי יוצר בכר תסדים מסוכן ביותר. אליהו אמיר, טבריה

ובכן, אני מסכים איתכם באופן מוחלט, כי אסור שאיש שאינו מוסמך לכך יהווה דעה פסקנית במקום שאינו בתחומו. אבל איני מסכים שציורו של מר וויצקי הוא באמת ציור. וכנראה שזו אינה רק דעתי. ראיתי ביום קולנוע כיצד צייר מודרני חופו בידו צבעים, מטיחם בזיקה על הבר, מורח קצת בכחול לכאן ולשם, והרי "ציור" לתפארת. אותו דבר שירה ובמסוקה. כלום תנידו ששיר של נתן זך, "המות בא אל סוס העץ מיכאל", שפורסם בהארץ לפני שבועיים, הוא שיר? "שיר" מעין זה אסור לדעתי, שיראה כלל אור. וכלום המר סוקה של המחברים הישראלים היא מוסר קה, או רק תוצאה של מעבר התול בין כלי המטבח והשוני? לא נכון לומר שיש הקהל הישראלי הוא סנוב בכל מאת האחר זים, כי רעש צורם אוניים לא אוהבים גם אצלנו לשמוע.

אבישר מנחמי, חיפה

איסוריהם של הקומיסארים לתרבות עושים רק פירסומה ותעמולה ליעירות שאין להן, לדעתי, ערך בר פני עצמו. והעובדה: כל הארץ שרה בכר את שיר הפריון והי כלב האדום, ונמ אנשים שלא התענינו מעולם בציור בכר וזכרם היטב את תמונתו המודרנית של וויצקי.

ברוך פינר, תל אביב

... ליריעתכם: את השיר אנקש לברטרנד ברכס תרגם ועיבר נתן אלתרמן עוד לפני שנים רבות. אפילו לפני שארץ לבוא היה הסיתר השלישי בשלושת המיתרים, והומר הראשון כמועדו התיאטרון.

יהודה שחיל, תל אביב

מה כל הרעש? שיעור ציור בנסמכיה ציורית גם אני ציור מודרני. ושעה שהמורה לציור ערכה תערוכה של ציורי המלודים נכחים בכיתה, היא החליטה לפסול את ציורי. היכן הייתם אז? מרוע אינכם מה רעמים על הקומיסארים שהפקירו עלינו ב-בתי-הספר ואשר מונעים את התפתחותם ה-טבעית של כשרונות הציור המודרני?

פנחס לבנון, תל אביב

חיץ מזה, בסדר

כתבתכם על כינוס המחולות ברליה (העולם הזה 1085) היתה הכיבה משעשעת. כאחד שלא החסיר אף לא אחד מכינוסי דליה, אני סבור שבדאי שפגשתי מעין אלה, המשקפים בצורה המזינה דמותו של הנוער הישראלי. יערכו את הלשנה ולא בהפסקות ארוכות. יותר משיש לכינוס המחולות ערך תצונתי בפני תלמידי, יש להם ערך פנימי רב.

ב. מולא, גבת

כתבתכם על דליה נתתם מלילה ללחקה הלא נכונה. את, "הקוד המכונה" ביצעו רוקי דר עמקירועאל, בהדרכתו של שאול רוזני, פלר, ולא להקת חולון של יואב אשיריא.

חזי מיה, חיפה

מה זה נח"ל?

נדמנתי בשבוע האחרון לאולמן קול-ישי ראף בתערוכה העשור. את תשומת ליבי משכה במיוחד קבוצת צעירים וצעירות, ש-שניים או שלושה מנציגיהם השתתפו בצוות השואלים. כתיבת הדואר המוסיקלית. "במה שר השיר", כתבנית כבקשטר, חזר את מהשלושה, ינאל זינגר שמו אם איני טועה, ועלה על הבמה כדי למסור מריט שלום כנהוג. קולו מתיאות כשיים, רקיפות רגליים ושירקות פראיות של הכרוי רדש בשלום הכרת, "הישריטה", מהחברה הנמצאים בתערוכה.

התקלים אותו ביקש ינאל להשמיע לא נמצא בקול. והיתה שהות בידו יתחק שם עוני לתהות על קננה של אנתה תברה. את דבריו אינני זוכר כלשונם, אולם אזכור את העיקר, היו אלה צעירים, נוער חלוצי לשעבר, שהתייחסו מעריצות חלוציים ומ-תנועת הצופים, בה נמלן חלל פעיל, ופנו לדרר חדשה. זה היה הכל. בצאתי מן ה-אולמן ראיתי בדריתה את גלינות העולם הזה והחלטתי למנות אליהם בדרך זו.

אני הנני צעיר תל אביבי בן 18, חניך תנועת הצופים. לאחר סיום בחינות הכנתו אני מתכוון לצאת לנח"ל, בעוד כמה שבועות. הבחתי לה שריטה, שנתנה מירושלם לראשי התיבות נח"ל - נוער חלוצי לשעבר - העלתה את חמתי שמעתי רבות על פירושים הניתנים לראשי תיבות אלה. אך המיון מילולי כזה, ויחד עם זאת שוני מהותי כה רב כבין, "לוחם" ל"שעבר", עדיין לא פגשתי. אני רוצה לשאול את אותה תברה: האם אתם רומים לכל עשרות ומאות החברות הפלוגות שבערי, ההוררות שלות יקרות בריקודים וניפומים בחשיכה? או אולי אתם דומים לחברות המתקדמות יותר של בני-טובים? האם אתם אוהב חוג אינטלקטואלי העוסק בליבו תיאורטי של בעיות, או שמא אתם באמת זקוקים לשריטה - "רחמים" בצרפתית? הייתי רוצה לשמוע מפיכם על האידאליים מהם התאכזבתם, ועל הדרך החדשה שמצאתם לכם.

רמי בראשר, חבר גרעין נח"ל

היכן הייתם?

בתור קורא קבוע של עתונכם ובתור בעל דרגה בחיל-המוצנח, הרשו לי לענות למכתבו של אותו הפייסר דן ישראל מפרית-חיים. השואל היכן נמצאים אנשי האצ"ל כיום (העולם הזה 1084). חבל שלא שאלת את שאלתך זו, קודם לכן. כראי אולי לחוקק עבורך חוק, לפני יצמרכו כל אנשי האצ"ל שעבר למסור לך ריח היכן שירתו בצבא. יתכן ובמחזור לא כל הפלוגה אודותיה, תנועת החירות. אבל כשתמצא בפילואים, וראי תראה את הכברים באור יותר ברור.

אפרים רונצחגי, גבעתיים

איני יודע מי אתה, דן ישראל, ומה השתייכותך המפלגתית. אך דבר אחד ברור לי, שאם הנך ותיק בארץ, בודאי ובודאי יודע לך על פעולות האצ"ל בזמן. איני מבין גם מה פולט לומר שהנך משרת בחיל הצנחנים. גם אני שרתתי בזמני בחיל קרבי, ואיני רואה כל סיבה מיוחדת לתעורר את הברך כבוד. חזי מזה, היבה מאנשי תנועת החירות משרתים בחיל הצנחנים. אם אינך יודע כל זאת, אל תרונ אותם לשרות. אילו לא אתם הניבויים שלחמו בשורה האצ"ל, קשה להניח שכיום היתה קיימת מדינת ישראל.

יומטוב אידלוקי, ראשון לציון

לא תחפום שר

אני תמה על נאומו של מר בניגוריון בתנינת התה הלאומי האמריקאי בתל אביב. ראשהממשלה אמר כי הנח הלאומי של אמריקה הוא לא רק חנה של מדינת יש-ראל, אלא חנו של כל העם היהודי בעולם. האם בניגוריון דיבר גם בשם השלום מיליון היהודים בברית-המועצות? האם חשב לרע כי נאום כזה יבול לגרום לרדיפת היהודים שם? האם חשב כי בדבריו מען לפעשה כי שלוש מיליון יהודים סובייטיים אלא מהווים גיים חמישי אמריקאי? אני מבין שאי אפשר לחוקק ככנסת חוק שיאסור על ראשהממשלה לרבר. אך האם לא כדאי שעורכי העתונים הישראליים יבי-כיסו בנייהם שלא לפרסם את נאומיו, לפונת המדינה?

יורם גולדין, תל אביב

לוי אשכול